

אשתו שם. היא עמדה להגיע בכל רגע במי
טוס מרומא. מרדכי לא יכול היה להמתין
לה בשקט כמלון, מיהר חזרה לשדה התעופה.

הוא המתין לה ליד כבש המטוס. צל-
מים ומסריטים הקיפו אותו מכל צד. עתה
נאים ניסו לנחוט מפיו עוד ועוד הודעות.
אולם אירן לא ענה. הוא התבונן בנוסעים
היורדים, עד שהופיעה בפתח רגה.

גדולות שינה

רומא נפגש אורן עם שני חבריו ל-
מפלגה, מנחם באדר ויעקב חזן. הם הת-
פלאו למצוא אותו בקיץ ברוב ההתפתחות
יות האחרונות בעולם ובחלק מההתפתחות
במינה.

רק בעשרים החדשים האחרונים הגיעו א-
ליו עתונים. פראבדה הסובייטי ופראבדה
הצ'כוסלובקי. בעזרת ניהושים וצירופי פר-
טים הצליח להבין התפתחות שונות. לפי
ידיעה בפראבדה על גילוי המיקרופונים ב-
דירת וילנר וסנה בירושלים. הבין כי סנה
פרש ממשי. לפי ברכת נשיא מדינת ישראל
למחפכת אוקטובר שהתפרסמה באותו עתון
הבין כי יצחק בן-צבי הפך נשיא המדינה.
האסיר המשוחרר היה עיף ונגוש, רצה

קבלת הפנים. בדרך משדה התעופה למזרע, נעצרה
אורן ליד כל ישובי השומרי הצעיר. בכל מקום קיבלו א

בשער המשק. שרשרת חברים קורנים מאושר הקיפה את אורן בהיכנסו לחצר מזרע. בתמונה
הוא אוחז ביד בנו משה. כששניהם נושאים פרחים שהומטרו עליהם. מאות חברים ואורחים נדחקו אליו
כדי ללחוץ את ידו, לנשקו או לפחות לראות את הבעת פניו לראשונה את המשק שהשתנה

הדור שלא ידע. בני מזרע הצעירים, שאינם זוכרים
את אורן, הסתכלו בהתפעלות בקבלת הפנים הנרגשת

אבא בא. טוראית ראשונה פועה ותלמיד
משה אורן נושאים את עיניהם אל המטוס
הבהיר. מרחוק נראית נקודה נוצצת. זה
האווירון של אבא. עוד כמה דקות. מאחר
ריהם מתכוננים שלונסקי והשר ברזילי.

מפתחות הסוהר שקשקו במסדרון הארוך.
צעדים מדודים של שומר המסדרון הלכו ו-
קרבו. השומר פתח את הסורג ומבלי לומר
מילה רמו לאסיר מספר 2321 ללכת אחרי.
הוא הוציא אותו לחצר בפעם הראשונה ב-
צהריהיום, כשהשמש לוהטת בשמיים. אור
רן התבונן בשמי התכלת בהפתעה. זמן רב
לא ראה אותם.

האם קרה משהו? האם נענה משהו למכ-
תבי ההתערעה שלו על עיתת דינו?
איש לא ענה לו. במקום 20 דקות השאירו
אותו בחוץ שעתיים, כדי שיעורו יקבל מעט
צבע. אחר החזירו אותו לתאו.

שעה קלה לאחר מכן שוב נשמעו צעדי
הסוהר. הוא אחז בידיו חבילת בגדים או-
רחים, השליכם אל אורן. בחוץ המתנה מ-
כונית אסירים סגורה, היא הובילה את אורן
אל פתח שערי בית הסוהר בפראג. תקוות
השיחרור החלה מפעמת בו לראשונה ברגע
שהגישו לו במשרד טופס בקשה לשיחרור
מוקדם. אך מיד לאחר מכן דרשו ממנו להח-
זיר את בגדיו האורחיים.

רק למחרת נמסר לו רשמית כי הוא ער
מד להשתחרר. החזירו לו את בגדיו, העמידו
לרשותו סכום כסף, אותו חסך בעת עבוד
תו בבית הסוהר. היא ביקש לקנות בכסף
זה כדורסל לבנו.

שידבר וי

א ומה שעה היה הבן משה בסיוול של
שבת לבקעת בית נטופה, שנערך לבני
המשק. ספק אם חשב על אבא, ספק אם זכר
את דמותו בכלל. כשראה אותו לאחרונה היה
משה בן ארבע.
בקיבוץ מזרע נסתיימה ארוחת הצהריים של
שבת. חדר האוכל הלך ותתרוקן. החברים
פרשו לחדרים, למנוחה קצרה.

במלתחה, בבית הקיבוץ, צילצל הטלפון.
יניה, בת 16, תלמידת המוסד, הרימה את
השפופרת.

"מזרע! קבלו שיחת חוץ!"

"הלו! מי מדבר?"

"מדבר שר החוץ."

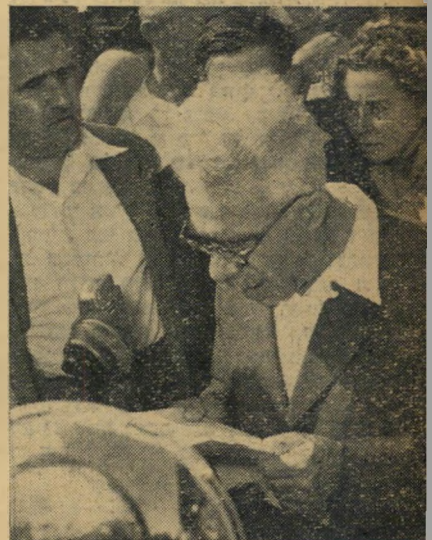
"שידבר וי" ענתה יניה באדישות.

"תני לי משהו יותר מבוזג", אמר הקול
ברוגז. הוא ביקש את רגה אורן לסלפון.
תוך שניה אחת, פשטה הידיעה המרנינה על
פני הקיבוץ.

הרגעים שלאחר מכן עברו במהירות. ב-
פראג הוטס אורן לשדה התעופה, החזק שם
בחדר סגור, נמסר רשמית כעבור שעה ליד
מיופה הכוח הישראלי שחתם על קבלתו.
כאשר נחת מטוסו בציריך לא היתה עדיין

הרגע הראשון. הדלת נפתחה. אדם ב-
חליפה כהה יורד בכבש. אורן! הקריאה
נפלטת ממאות פיות. כל אחד משווה את
האיש עם תמונותיו מלפני מאסרו בפראג.

גילוי הפור. שעה שאורן מחבק את בתו
מגלה יערי למה נסע לגרמניה המזרחית.